

[Aksel Larsen.]

offentlig Diskussion, saaledes at der inden for Partiet hersker den fuldeste Klarhed over, hvad Partiets Politik er, og der bestaar den mest fuldkomne Overensstemmelse mellem Partiets Ledelse, Partiets Medlemmer og Partiets Tilhængere. Det giver Partiet Styrke, og det er derfor, jeg er i Stand til at give et Tilsagn som det, jeg har afgivet her.

Saa har det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch sammen med den højtærede Statsminister talt en hel Del om Kommunerne og deres Forhold til Demokratiet og Regeringen, og saa vidt jeg forstaaer, er man af den Mening, at vi i den Henseende ikke er ærlige. Statsministeren gik endda saa vidt, at han, hvad Spørgsmaalet om vor Stilling til Socialdemokratiet og Regeringen og vel ogsaa ham selv angik, sammenlignede mig med Rane Jonsen og sagde, at jeg spekulerede kun paa at spille Rane Jonsens Rolle. Jeg kan naturligvis ikke gøre for, at Statsministeren sammenligner sig selv med Erik Klipping og den Skæbne, der overgik ham; det maa Statsministeren selv om, og han selv maa vide, om den Parallel, han anbragte, er vel anbragt. Jeg vil gøre opmærksom paa, at hverken den højtærede Statsminister eller det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch har gjort ringeste Forsøg paa at gaa ind paa de Betragtninger, jeg gjorde gældende i Gaar, erklære sig utilfreds med dem, kritisere, endsiige gendrive dem. Det, jeg har sagt, er: Det drejer sig vel om ved Grundlovsrevision at skabe størst mulig Garanti for Folkestyret, størst mulig Sikkerhed for det danske Folk. Dette er ikke til fulde opnaaet i det foreliggende Forslag, og denne Omstændighed kan bevirke, at en Valenhed eller Ligeegyldighed blandt Socialdemokratiets Tilhængermasser foraarsager, at man ikke naar de 45 pCt. ved Folkeafstemningen. Saa kan man for min Skyld betragte mig, som hvad man vil, men det, jeg har paapeget, er, at det kan blive skæbnesvangert for det Demokrati, de Herrer forsvare, og for Regeringen og Socialdemokratiet selv, hvis man ved en Folkeafstemning ikke naar de 45 pCt. Det er en kolossal Risiko, og den har jeg advaret mod, og jeg har sagt min Mening om, hvorledes man kunde undgaa denne Risiko og sikre sig de 45 pCt. Jeg kan ikke gøre for, hvis det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch ikke forstaaer det.

Det ærede Medlem sagde i øvrigt noget meget mærkeligt i den Forbindelse. Han sagde, vi var uærlige, og vi vilde kun stemme for Grundlovsforslaget for at skaffe os et Alibi... (*Hartvig Frisch*: Nej, stemme for

Dagsordenen, ikke for Grundlovsforslaget). Saa har jeg opfattet det ærede Medlem forkert. Jeg ved ikke, hvorfor i al Verden vi skulde stille en Dagsorden for at skaffe os et Alibi. Jeg vil invitere det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, der var saa klog paa vort Program, til at læse dette Program. Der staaer: Republikken. Ja, man maa undskyldte os, at vi er af den Opfattelse, at man skal arbejde for at faa Programmet gennemført. Naar der ligger et Lovforslag her i Rigsdagen, af hvad Art det kan være, der indeholder noget, der tangerer vort Program, rykker vi frem med det i Form af Ændringsforslag, og hvis vi i vort Program har en Bestemmelse om, at vi vil kræve Republik, benytter vi Lejligheden nu den er her. I øvrigt blev alle disse Bemærkninger om min Filosofi og om det kommunistiske Partis Ærlighed eller Uærlighed i Forhold til Demokratiet kun fremsat af det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, fordi han ønskede at benytte Tiden til den Slags Diskussion og ikke at gaa ind paa det, jeg sagde i Gaar. Jeg ser mig derfor nødsaget til at rippe op i det.

Maa jeg først tage Spørgsmaalet om den kommende Rigsdag, dens Sættelse og Arbejde. Herom fik vi af det ærede Medlem at vide, at Rigstinget, selv om man kan kritisere det, dog betyder et Fremskridt fra Systemet med de tingvalgte. Det er rigtigt. Det er en af de Grunde, der faar os til trods alle Mangler at stemme for Forslaget. Men fordi det er et Fremskridt fra noget meget daarligt, er det ikke sikkert, det er godt. Man kunde jo være gaaet noget længere, saa vi ikke havde maattet tage ogsaa dette daarlige med. Statsministeren sagde til Udtalelsen om, at Mekanismen vilde blive meget tung at arbejde med, at den Mekanisme, Venstre foreslog i sit Forslag, ogsaa vilde være tung at arbejde med. Det er sikkert rigtigt. Men det er i hvert Fald ingen Begrundelse for, at den Grundlov, der skal gennemføres, skal medføre en Rigsdag, som er tung at arbejde med. Jeg tror ikke, der paa noget Punkt er fremført noget, som kan afkræfte den saglige Kritik af Forslaget til Sættelse og Arbejdsform for den nye Rigsdag, som jeg er fremkommet med.

Jeg rejste i Gaar, som jeg tidligere har gjort, Spørgsmaalet om Valgretsaldere, og foreslog, at man skulde indføre 21 Aars Valgretsaldere. Jeg anførte, hvorledes efterhaanden alle Partier eller saa godt som alle Partier i denne Sal har udtalt sig enten direkte for 21 Aars Valgretsaldere eller i hvert Fald ikke har udtalt sig skarpt imod,